Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

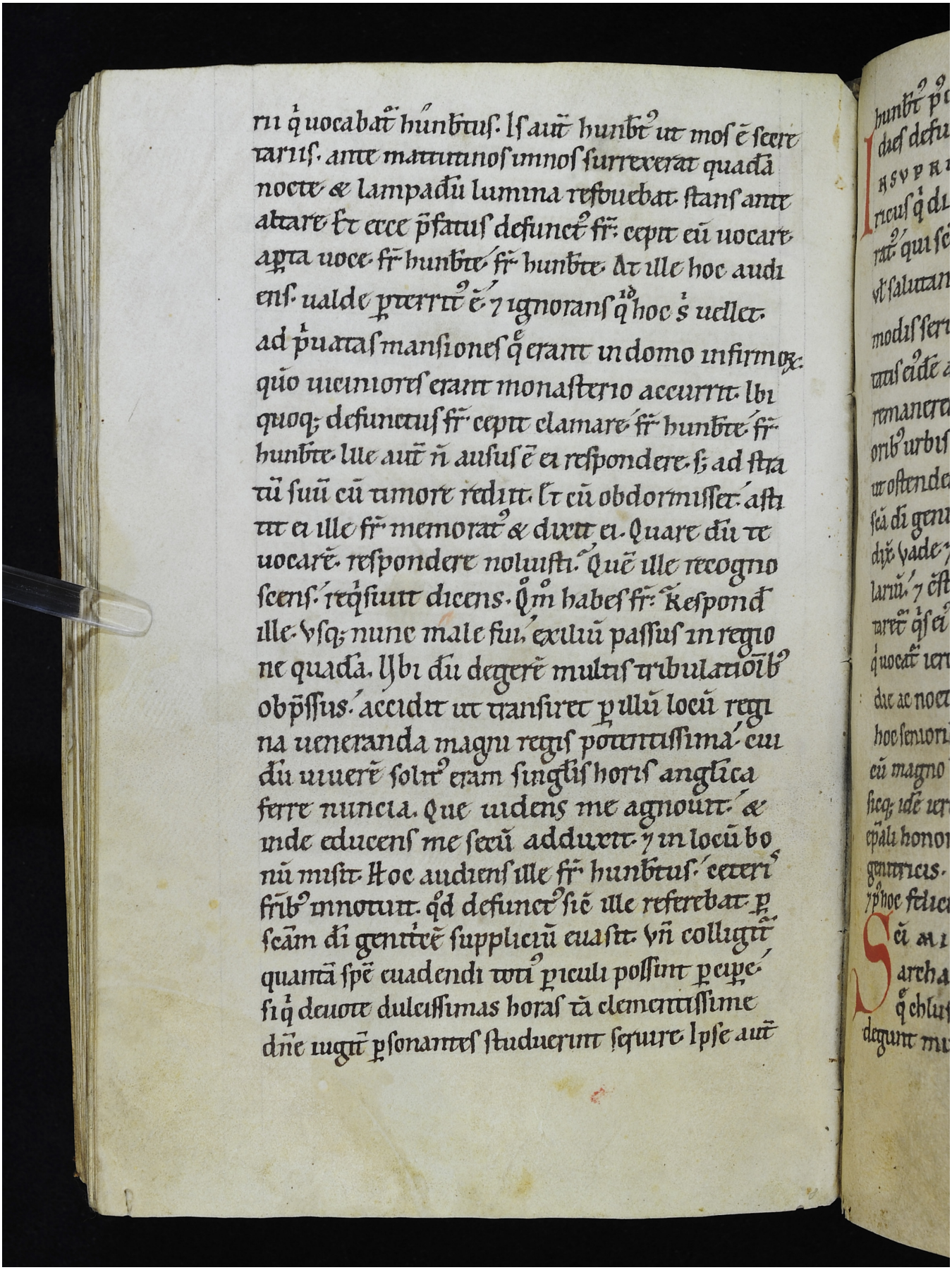

rii q̃ uocabat̃ hunbtus. Is aut̃ hunbt̃ ut mos ē secre
tarius. ante matutinos imnos surrexerat quadã
nocte & lampadũ lumina refouebat. stans ante
altare Et ecce p̃fatus defunct̃ fr̃. cepit eũ uocare
apta uoce. fr̃ hunbte. fr̃ hunbte. At ille hoc audi
ens. ualde pterrit̃ ē. 7 ignorans q̃ hoc s uellet.
ad p̃uatas mansiones q̃ erant in domo infirmor.
quo uiciniores erant monasterio accurrit. Ibi
quoq; defunctus fr̃ cepit clamare. fr̃ hunbte. fr̃
hunbte. Ille aut̃ ñ ausus ē ei respondere. sed ad stra
tũ suũ cũ timore rediit. Et cũ obdormisset. asti
tit ei ille fr̃ memorat̃ & dixit ei. Quare dũ te
uocarẽ. respondere noluisti. Quẽ ille recogno
scens. req̃siuit dicens. Q̃m habes fr̃. Respond̃
ille. Usq; nunc male fui. exiliũ passus in regio
ne quadã. Ibi dũ degerẽ multis tribulationib̃
obp̃ssus. accidit ut transiret p illũ locũ regi
na ueneranda magni regis potentissima. cui
dũ uiuerẽ solit̃ eram singlis horis anglica
ferre nuncia. Que uidens me agnouit. & e
inde educens me secũ adduxit. 7 in locũ bo
nũ misit. Hoc audiens ille fr̃ hunbtus. ceteris
frib̃ innotuit. q̃d defunct̃ siẽ ille referebat p
scam di genitricẽ supplicũ euasit. Vñ colligit̃
quanta spẽ euadendi tot̃ piculi possint peper
fi q̃ deuote dulcissimas horas tã clementissime
dn̄e iugit̃ p̃sonantes studuerint sequi. Ipse aut̃